

haanden ved at optræde i alle Slags Forsamlinger og allevegne vække Modsigelse og Spektakel havde faaet den Forestilling om sig selv, at hun var en Profetinde, havde i sin udslukkelige Tørst efter at forbedre Verden grebet ogsaa Tidens allersidste Løsen og var bleven „hellig“. Ude i sin Rønne paa den øde Mark holdt hun tilligemed tre-fire andre misfornøjede daglige „Bønnemøder“, paa hvilke de oplæste Stykker af Bibelen, udhylede Salmer og i Jesu Navn bagvadskede alle dem, der ikke i Maren saae Kristenhedens nye Guddomsllys oprinde. Det havde derfor vakt nogen Forundring og Bekymring, at Væveren i den sidste Tid saa aabenlyst havde taget Maren Smeds under sin Beskyttelse. De Folk, der havde set dem gaa sammen fra Kirken, mente endog i Væverens Ansigt at have iagttaget et triumferende Smil, der syntes dem at passe daarligt til Lejligheden og sikkert ikke varslede noget godt.

Der var Uro i Luften. Hvad vilde Fremtiden bringe?